

Більшовицьким ШЛЯХОМ

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих, Запорізької області

№ 75(3532) | Неділя, 17 вересня 1950 року. | Ціна 15 коп.

Рада Міністрів УРСР і Центральний Комітет КП(б)У вважають, що вкрай незадовільне становище, яке створилося з проведенням зяблової оранки, вимагає від радянських, партійних і сільськогосподарських органів вжиття найрішучіших заходів для різкого посилення темпів оранки зябу з тим, щоб найближчим часом надолужити упущене і забезпечити виконання плану зяблової оранки і чорних парів по кожному району і колгоспу.

(З постанови Ради Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У).

Зяб—під увесь яровий клин

Цими днями Рада Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У розглянули дані про хід оранки зябу та чорних парів в колгоспах Української РСР. Надаючи особливого значення оранці зябу і чорних парів, як одному з найважливіших агротехнічних заходів для завоювання високого врожаю всіх сільськогосподарських культур в наступному році, Рада Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У вказали на незадовільну роботу тракторних парків багатьох МТС і грубі порушення агротехніки, що їх допустили на місцях правління колгоспів, машинно-тракторні станції, а також органи сільського господарства. До числа відстаючих областей віднесена також наша область, яка в першій п'ятиденці вересня зорала на 8,4 тис. гектарів менше проти попередньої п'ятиденки.

Рада Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У відмітили, що відставання і низька якість зяблової оранки пояснюється, насамперед, слабким контролем сільськогосподарських органів і особливо агрономів за роботою тракторів і живого тягла на оранці.

Всі ці хиби стосуються й наших машинно-тракторних станцій, правлінь колгоспів і працівників райсільгоспвідділу. Незаперечним є той факт, що в багатьох колгоспах погано працюють трактори, часто виходять з ладу з-за технічних причин. Багато тракторів в нічну зміну на оранці зябу не працюють.

Особливо погано провадиться зяблова оранка в колгоспах Молочанської МТС. З плану 13.300 гектарів тут зорали покищо 2.640 гектарів. Дирекція МТС не бореться з простоями тракторів. Ось і тепер стоять в артілі ім. Енгельса 2 «СТЗ—НАТІ» та один «С—80». Простояють трактори в колгоспі «Наdejда». Правління артілі не організувало роботи по очищенню площ, чим затримує оранку зябу. З 500 гектарів тут зорали тільки 112.

Не кращі справи з оранкою зябу також в колгоспах В.Токмацької МТС. Тут мають зорати 13.700 гектарів, а зорали трохи більше 4 тисяч гектарів.

Рада Міністрів УРСР і ЦК КП(б)У зажадали виділити в кожній МТС необхідну кількість тракторів, а в колгоспах—живого тягла з тим, щоб забезпечити безумовне виконання декадних завдань по оранці зябу і не пізніше як до 25 вересня закінчити план оранки зябу і чорних парів.

Завдання партійних організацій, правлінь колгоспів, працівників МТС та сільськогосподарських органів—забезпечити виконання вказівок партії та уряду. Зяб—під увесь яровий клин!

Дорожити кожною хвилиною на збиранні пізніх культур!

Трудящі району широко обговорюють заклик запорізьких коксохіміків

НАШІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Коллектив робітників, робітниць, інженерно-технічних працівників і службовців Молочанського обособувального заводу, натхнений патріотичними прикладами передових підприємств, які змагаються за дострокове виконання виробничої програми, обговоривши звернення робітників та службовців Запорізького коксохімічного заводу про розгортання соціалістичного змагання на честь достойної зустрічі 33 річниці Великого Жовтня,—включився в переджовтнєве соціалістичне змагання.

Коллектив заводу, як і весь радянський народ, домігся хороших успіхів: 11 вересня 1950 р. завод виконав п'ятирічний план по випуску ходів на 100 процентів і дав зверхпланової продукції багато біларок та тачанок; за всім місяців цього року об'єм випуску промислової продукції заводу підвищився проти цього ж періоду минулого року на 39,8 процента, план по валовій продукції виконано на 109,3 проценти.

Готуючись достойно зустріти 33 роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції та 7 річницю визволення м. Молочанську від німецьких за-

гарбників, коллектив заводу бере на себе слідуєчі зобов'язання:

1. Випустити валової продукції на протязі вересня та жовтня на 1240 тисяч карбованців.
2. Виготовити певну кількість ходів біларок та коробів для возів.
3. Домогтися середнього виконання норм виробітку робітниками-відрядниками не нижче 120 процентів.
4. Домогтися зниження собівартості випускаємої продукції шляхом економії сировини та матеріалів і механізації виробництва не нижче завдання тресту.
5. Закінчити та здати в експлуатацію збірно-маларний цех і 4 паросушільні камери до першого жовтня цього року.
6. Пустити в експлуатацію дизельну електростанцію.
7. Закінчити підготовку до зими всіх цехів заводу, згідно плану, не пізніш 25 жовтня цього року.
8. Організувати на заводі для робітників та інженерно-технічних працівників короткочасні семінари по вивченню економії виробництва з охопленням не менше 100 чоловік.

За дорученням загальних зборів зобов'язання підписали: Директор заводу **ПЕРКОВ**, секретар партбюро **КОПИЛОВ**, голова завкому **ЛІСОВЕНКО**, начальник метало-обробного цеху **ПОПОВ**, коваль **МИРОШНИЧЕНКО**, начальник колесно-маларного цеху **СИТНИК**, колесник **ТИМЧЕНКО**, начальник збірного цеху **ЧЕРНУХА**, слюсар **ОСАДЧИЙ**, начальник ДОЦу **САВКІН**, верстатниця **ГЛУХОВА**, начальник заготівельного цеху **ПУЗАНОВ**, рамник **ЛЕВЧЕНКО**, начальник РЩу **БЕЗСОНОВ**, столяр **ШТЕПА**.

Молоді механізатори—передовики змагання

У тракторних бригадах В. Токмацької МТС широко обговорюється звернення запорізьких коксохіміків—ініціаторів переджовтнєвого соціалістичного змагання. Включаючись в це змагання, механізатори зобов'язуються високо піднести продуктивність тракторних агрегатів, забезпечити швидке та якісне завершення осінньо-польових робіт. Хороших показників домоглися молоді трактористи. Комсомольці Григорій Карпенко та Михайло Мосіяш, які працюють в укрупненому колгоспі ім. Ма-

ленкова, перевиконали річну норму виробітку. Серед трактористів, які обслуговують артіль ім. Сталіна, першість у змаганні належить трактористу-комсомольцю Миколи Биченку. З початку польових робіт він виробив трактором «ДТ—54» 887 гектарів в переводі на м'яку оранку і заощадив близько однієї тисячі кілограмів пального.

І. ПЕРЕБИЙНІС, секретар комсомольської організації МТС.
В. ГНАТОК, диспетчер МТС.

На оранці зябу

Успішно провадять оранку зябу механізатори насінневого радгоспу «Скалістий». Добре відремонтований тракторний парк працює бездоганно. З запланованих 900 гектарів вже зорано понад 700 га зябу. Трактористи Гузар Микола та Гулак Микола, ставши на

переджовтнєву стахановську вахту, систематично перевиконують норми виробітку. Трактором «ДТ—54» вони зорюють до 6 гектарів, замість 4,5 га за нормою. Поряд з цим в радгоспі проходить оранка зябу під чисті пари. Вже зорано перші 50 га.

П. МАЛАХОВ.

Колгоспники артілі «День урожаю», Вінницького району, Вінницької області, зібрали в нинішньому році високий врожай насіння кок-сагізу—по 102 кілограми з кожного гектара дворічних плантацій. На знімку: очистка коренів кок-сагізу; на передньому плані ліворуч колгоспниця Соломія Петрівна СИЧ, яка виконує систематично дві норми. Фото Ю. Копита (Прескліше РАТАУ).

ДІЛОВА ВІДПОВІДЬ

Колгоспники польової бригади Федора Горбаня першими в артілі ім. Димитрова палко відгукнулися на звернення запорізьких коксохіміків і включилися в переджовтнєве соціалістичне змагання. Високе зобов'язання взяла на себе ланка Марії Прихідько. Вона дала слово кожного дня наламувати по 50 центнерів качанів. Слідом за ними в переджовтнє-

ве змагання включилися також колгоспники з бригади Михайла Злиденного. Добре організували роботу на збиранні кукурудзи ланки Поліни Прихідько та Катерини Шевчук. Довідавшись, що ланка Марії Прихідько зобов'язалася кожного дня наламувати по 50 центнерів качанів, ланки Поліни Прихідько та Катерини Шевчук вирішили не відстати від неї.

Г. СЕРГІВНКО.

ЗВЕДЕННЯ

Про хід збирання врожаю пізніх культур та оранки зябу по колгоспах району станом на 15 вересня (в процентах до плану)

№ п-п	Назва колгоспів	Збирання кукурудзи	Збирання квітцевини	Оранка зябу
1	ім. Сталіна	50	85,5	17,4
2	ім. Дзержинського	37,7	100	22
3	«Гігант»	35,6	100	22
4	ім. Тельмана	34,4	100	23
5	«Червоний прапор»	28,7	100	56
6	ім. Берія	27,5	100	31,8
7	ім. Калініна	23	100	55,8
8	ім. Кірова	21,6	100	40,4
9	ім. Політвідділу	21,2	100	75,4
10	ім. Маленкова	20,3	100	39
11	«Червоний українець»	20	100	37,4
12	ім. Ворошилова	20	100	3,6
13	ім. Шевченка	19,6	55,5	29,5
14	ім. Енгельса	19,6	58,3	37,7
15	ім. Мануїльського	19,5	100	13,5
16	ім. Леніна	18,7	100	38,7
17	ім. Гаєлло	18,1	80	17
18	«Червоний партизан»	17,8	100	38,5
19	«Наdejда»	16,3	100	20,3
20	«Шлях Леніна»	15	86	10,5
21	ім. Будьонного	14,7	81	14,3
22	«Шлях до комунізму»	14,3	100	25
23	ім. Хрущова	13,5	100	18
24	ім. Молотова	13	100	18
25	ім. 17 парт'їзду	10,5	100	19
26	ім. Ілліча	10,2	72,5	28
27	ім. Димитрова	8,8	100	29,7
28	ім. Чапаєва	6,3	100	20,6
29	ім. Чкалова	5,4	100	8,7
	По Молочанській МТС	19,8	92,3	20
	По В. Токмацькій МТС	19,3	91,6	32,9
	По району	19,5	92,3	26,5

Шановний читачу!

Сміх—велика зброя в руках радянських людей. Здавна наш народ висміював пороки людські.

Редакція газети «Більшовицьким шляхом», виконуючи пропозиції читачів, буде випускати раз на місяць сторінку гумору та сатири, найменувавши її «Наш крокодил».

Ми звертаємося до наших читачів, робко-рів та сількорів: Пишіть до «нашого крокодила» про все і всіх, що і кого треба висміяти, по-критикувати. Та так покритикувати, щоб той, хто потрапить до «нашого крокодила», відчував себе так, ніби його настромили на вилка-трійчата.

Сподіваємося, що ти, любий читачу, допоможеш нам сміхом викоринювати все, що заважає успішній побудові комунізму.

НИЗЕНЬКО КЛАНЯЄМОСЯ!

Відкритий лист начальникові автороти Федору Андрійовичу Андрійченку

Доброго здоров'ячка, вельмишановний Федоре Андрійовичу! Дізнався оце я, що на душі вашій коти шкребуть і не від докорів совісті, бо цю чудову річ ви розтратили ще тоді, коли розтрачували державні кошти, а від поболовання майбутнього. І вирішив я оце висловити вам своє співчуття та пролити декілько своїх крокодилячих сліз.

Співчуваю і уявляю собі: сидите ви на самоті, а перед вами акт обласного ревізора, а з ним і наказ вашого обласного начальника, отой наказ, що вийшов на підставі акту ревізора і в якому вам оголошено сувору догану та запропоновано зняти з роботи шахрайських бухгалтерів Довбню і Некрасову. Дивитесь ви на ці, не зовсім ліричні, твори і згадуєте минуле. Воно, правда, як говорив великий письменник М. Горький: «Іншим разом для людини опуститися в своє минуле, можливо, настільки неприємно, як в помийну яму полізти». Але перед вами, мимо вашої волі, брудні епізоди проходять довгою низкою.

От ви пригадуєте, як з вашого, або мовчазного, або писемового дозволу, Довбня та Некрасова привласнюють собі щось біля 2.500 карбованців, отіх, що не одержали звільненні з вірної вам автороти люди.

А ось ви згадали, як ті ж Довбня з Некрасовою списують з вашого підвіту розтрачені вами щось аж 14.000 карбованців різними фіктивними документами.

А от ви посміхаєтеся, згадавши, як ловко ухитрилися ви разом з Довбнею і Некрасовою по два рази на місяць одержувати зарплату: і разом з робітниками, і разом з службовцями.

Багато ще неприємних епізодів, записаних в акті та додатках до нього, проходять перед вами. Співчуваю. Проте, це діла недавно минулих днів. Вам мабуть згадуються і діла свіжіші. Скажемо хоч би й такі:

Автогенщик Кравченко самовільно покинув працю в автороті і зник. Йому причиталося з автороти 576 крб. 53 коп. Висіли ці гроші й мозолили очі бухгалтерії. Що з ними робити? Раптом, у липневій відомості на зарплату, стоїть прізвище зниклого Кравченка і там же згадала сума грошей. Всерп-

невій відомості Кравченко вже не значиться, зате в балансі за серпень з'явився новий напис, що вже не контора повинна Кравченкові, а Кравченко конторі 179 крб. і декілько копійок.

От ловко! Правда ж, Федоре Андрійовичу? Ця комбінація свіженька, зроблена вона вже при новому головбухові Морозі.

Пригадали ви, Федоре Андрійовичу, мабуть, і командировочне посвідчення за № 687 від 31 липня ц. р. Ви були в командировці в с. Чернігівці з 31 липня до 2 серпня, з цього дня і табель на вас заповнювався, щоб одержувати зарплату. А вам, хтось у тій Чернігівці, по-приятельському відмітив у командировці, що ви ніби-то звідтіля вибули аж 10 серпня. Мені не відомо, сплатив вам Мороз командировочні за ці некомандировочні дні, чи ні, але що це, хоч і дрібне, а все-таки шахрайство—відомо.

Так-то, Федоре Андрійовичу. Другий би, на вашому місці, зразу ж виконав наказ начальства. А ви—ні. Ви, Федоре Андрійовичу, намагалися обійти його. А як же інакше ви могли зробити? Передати справу слідчим органам? А що як Довбня і Некрасова розкажуть там не тільки про себе, а й про вас? Не зручно ж.

Ви, Федоре Андрійовичу, знайшли легший шлях. Вам вдалося заповнити своє обласне начальство, що ніби Довбня з Некрасовою—працівники незамінні. А щоб, як то кажуть, «замести сліди», Некрасову ви командирете аж до Полтавщини, а згодом Довбня потихенько уходить з автороти «по власному бажанню». Он які діла. Ну й ловкач же ви, Федоре Андрійовичу!

Ви твердо стали на шлях потурання шахрайству, ловко лавіруєте по закутках життя. І почувате себе, поки що не дуже спокійно. Надалі не ручуся, бо хто зна які висновки зроблять ті органи, яким ви, згідно наказу з області, повинні були передати справу про шахрайство Довбні та Некрасової.

Прийміть же, вилами надранний, мій низенький поклін.

Ваш КРОКОДИЛ.

ОТАК, ЯК БАЧИТЕ

Шофер автороти Фещенко Грицько, вивозичи з колгоспів хліб державі, робить великі прості, бо дуже любить горілку та пиво. (3 листа сількора).

Зачепивсь Грицько за пень та й простояв цілий день...

Новини науки та техніки

РАЦІОНАЛІЗАЦІЯ СКАРГ

Раніш було, якщо пощастить покупцеві одержати в магазині Змішторгу книгу скарг, він пише в ній скаргу, як сам захоче.

Директор Змішторгу т. Чуйко вирішив раціоналізувати скарги. Всі книги скарг, з численними скаргами в них, він з усіх магазинів та чайних вилучив, зв'язав і склав в архіві. На їх місце дав нові книги. А щоб покупці не писали в цих книгах скарги, як кому забажається, кожен завмаг одержав інструкцію, яка говорить про те, що він, завмаг, якщо й дав скаргникові цю книгу, то повинен вказати йому, де і як писати скаргу.

Така раціоналізація вже дала свої наслідки: за три місяці, з часу проведення в життя цього винаходу, в жодній книзі—скарг не значиться.

Центральна, алло!

Начальник районної контори зв'язку т. Рощин підніс до вуха телефонну трубку і не встиг розкрити рота, щоб вигукнути: «Алло, центральна!», як з трубки почулося: «Я вас слухаю, Микола Олексійовичу».

— Чули?— Самовдоволено погладжуючи свій кабінетний телефонний апарат, промовляє начальник.— Зв'язок працює, як годинник.

Так. Годинник то воно, годинник, та тільки... От посудіть самі.

Одного разу приклав я вухо до телефонної трубки у своїй установі, разів з десять вигукнув: «Алло! Центральна, алло!» Та так і застиг, чекаючи відгуку. Коли чую, мій помічник навпаки підходить до другого телефонного апарату. Йому пощастило: не пройшло і десяти хвилин, як чую, між ним і центральною почалася така розмова:

— Центральна, будь ласка, розбудіть нашого товариша, бо заснула сердешна людина, чекаючи вашого відгуку.

— Що значить, заснула? Не покину ж я комутатор, щоб бігти будити вашого товариша.

— А бігти й не треба. Треба лише відповісти на його позов, і він прокинеться.

І мій помічник чує у трубку, як телефоністка, зі сміхом, вигукнула до своєї напарниці: «Та відповідай же по дев'ятому! Бо сердешна людина аж заснула».

Якось пробиваюся я до центральної:

— Центральна! Центральна! Це центральна? Слухайте ви, промартіль, не плутайтеся в проводах, мені центральну потрібно. Центральна? Нарешті! Дайте міжгородню.

У відповідь півучий голос: — Й немає, вона вийшла.

— Як це, вийшла? Не розумію.

— І розуміти нічого. Була і вийшла. Подзвоніть пізніше, вона, напевно, прийде.

Треба було мені, якось, терміново поговорити з Ново-Василівським районом. Прошу міжгородню з'єднати мене з ним.

Через дві години я вже з серцем: «Та чи дасте ви мені, нарешті, Ново-Василівку?!»

І, яка радість, чую у трубі голос міжгородньої: «Васи-и-лівка! Васи-и-лівка!»

— Пробачте,—вмішуюся,—наскільки мені відомо, Ново-Василівку треба викликати через Мелітополь. А ви, як я чую, минаєте Мелітополь. Хіба тепер з Ново-Василівкою є прямий провод?

Сказавши це, я зразу ж пошкодував, що зробив такий необережний крок. Міжгородня, гаркнувши: «Василівка не відповідає!», виключила мене, невдалого абонента.

А ви говорите, що зв'язок працює, як годинник.

ХАЛТУРА З МУЗИКОЮ

— Як бачите, працюємо так, нічого собі.

І в доказ сказаного, директор районного будинку культури т. Фещенко продемонстрував об'ємні твори своєї зведених звіти, інформації і т. д. Судячи по всім цим аркушам паперу, й справді можна подумати, що в цьому будинку робота проходить не тільки «так собі», просто спить.

А тов. Фещенко все говорить:

— Особливу увагу ми звертаємо на роботу з молоддю. Ви, мабуть, помітили наші режими: «Вечір молоді»?

— Помітили. — Відповідно. — Та тільки чого це, т. Фещенко, молоді, люди, ідучи на «вечори молоді», жартують кажуть один до одного: «Шли на халтуру з музикою!» Кажуть, що майже вся діяльність зведена до одного знаменника: до фокстротів, танго та інших фок-шми?

І т. Фещенко без бентежності пояснює:

— А гроші де брати, щоб утримувати позаштатний штат? Доводиться витанцювувати!

От і витанцювують. А молоді до того звикла до такої комерційно-танцювальної сфери, що вже тільки глядя на мальовничу рекламу: «Сьогодні вечір молоді», то вже знає, що сьогодні чергова халтура з музикою.

Помітивши наше здивування т. Фещенко зніяковів:— Нічого,— промовляє,— поправимо роботу.

Цього ми вам й бажали, товаришу директоре.

М. НЕВЧАС,
Г. ІВАНЕНКО

Не забувайте

Працівник, хтоб він не був, деб не працював і щоб не робив повинен день у день дбати про підвищення якості тієї продукції, яку виробляє.

Цю істину забувають лише керівники: хлібокомбінату т. Коржа та промартілі «Серп і молот» т. Герделя. Уміють же вони випікати добрий хліб, але іншим разом такого нароблять браку, що аж дивуєшся.

Наш крокодил попереджає і т. Коржа і т. Герделя—боріться за якість, бо не злазити вам з крокодилячих вил—трійчат. Продукцію свою ви виробляєте для людей, не забувайте про це!

ШАНОВНИЙ КРОКОДИЛ!

Порадь, будь ласка, як нам бути? Вода з водопроводних колонок тече тільки годі, коли цього захоче директор водонасосної станції т. Вільк. А так як вкрай рідко коли цього бажає, то чим то-густо ми сидимо без води.

Л. СИВІДИ

Тво редактора

А. ЗАПОРОЖЕЦЬ

А. ІСКРІН.